

ESCAPISME IN DE BIJBEL

Jezus ging voordat hij naar de hemel zou vertrekken, voor ons de dood en hades in, en wel hierom, om ons een plaats te bereiden in het Huis van de Vader. Wat is het huis van de Vader? In Heb. 3:1-6 staat het antwoord, nl. Christus is na Mozes als knecht, nu als Zoon over Gods huis aangesteld. De Hebreëen schrijver zegt daarin dat "wij" (de gelovigen) dat huis van God vormen. Ook in 1 Tim. 3:15 staat dat het huis van God de christelijke gemeente is. Het "huis van God" is de tegenbeeldige tempel, en daarin verblijven wij als priesters en verrichten dienst en brengen geestelijke offers (1 Pet. 2:4-10).

Als men het woordje "woningen" letterlijk wil nemen, dan zijn er dus allemaal huizen in de hemel, dit terwijl we, volgens wat Paulus zegt in Gal. 3:26-29, naar de belofte gerekend, in Christus, erfgenamen zijn van Abraham omdat we "in Christus" zijn gedoopt of overgezet.

Christus is de erfgenaam en zaad van Abraham. Alle ware gelovigen van alle tijden zijn kinderen van Abraham (Rom. 4:11 en context), en ze beërven wat Christus beërft als zaad en voornaamste erfgenaam, namelijk de landbelofte, niet een belofte om naar de hemel te komen, tijdelijk of voor altijd.

Nergens is Abraham de hemel beloofd, ook niet tijdelijk. Wél is Jezus tijdelijk de hemel beloofd vanwege zijn koning-priesterschap volgens Ps. 110. Jezus verricht verzoeningswerk zoals de hogepriester dat deed op de Grote Verzoendag. De hogepriester ging met het bloed van dieren naar het Allerheiligste deel van de tempel, en de gewone priesters kwamen nooit in het Allerheiligste. Die mochten slechts in het heilige deel komen, en de christelijke gemeente worden priesters genoemd (1 Pet. 2:4-10). Jezus komt naar de aarde terug om bij ons te zijn. Wij gaan hem tegemoet om hem welkom te heten en dan gaan we met Jezus naar waar Jezus op weg was, nl. de aarde en wij gaan terug naar waar wij vandaan kwamen, de aarde (1 Thess. 4:13-18; 5:9-11).

Het allerheiligste deel van de tempel was verboden terrein voor gewone priesters. Zelfs de hogepriester mocht daar niet iedere dag komen dan slechts op de Grote verzoendag. Wij leven in tegenbeeld in die grote verzoendag periode waarop Jezus in de 1e eeuw het Allerheiligste deel van de tempel is binnengegaan om persoonlijk voor het aangezicht van God te verschijnen met zijn bloed, zoals het bloed van dieren door de hogepriester binnen het voorhangsel, dus voor de ark des verbonds, voor God kwam te staan (Heb. 9:11-28).

Als iemand echter wil geloven dat er een twee-bestemmingsleer in het OT of NT staat, dan zou ik dat graag bewezen willen zien 😊.

Voor wat het waard is.....

ESCAPISME IN DE BIJBEL

Ps. 37:10-11. Vers 11 is een citaat van de inhoud van de landbelofte aan Abraham, net als dat Jezus dezelfde landbelofte aanhaalt in Mat. 5:5, nl. de ootmoedigen of zachtmoedigen beërven de aarde of het land. Het land wordt gegeven door God, anders gezegd door het koninkrijk der hemelen, het door de hemel gegeven koninkrijk over de aardse schepping, verloren door Adam en Eva, teruggegeven aan de 2e Adam met zijn Vrouw, de gemeente (Mat. 25:34). Van het verloren naar het herwonnen paradijs dus 😊.

De gemeente is iets wat niet alleen van het NT is, maar ook van het OT. Het woordje gemeente of vergadering wordt in het OT honderden keren genoemd als aanduiding van de natie Israël. Volgens de belofte aan Abraham zou niet slechts de getrouwe gelovige uit Israël gezegend worden door het Zaad van Abraham Jezus Christus,, maar ook de getrouwe uit de overige volken die tot geloof kwamen, en het is tot één nieuwe mens geschapen door Jezus (Efeze 2:11-22; Gal. 3:26-29) en in Jezus tot een nieuwe schepping (2 Kor. 5:17).

Groeten,
Elle

Het laatst der dagen van wie of wat?

Je hebt er boven staan: "Het komende vreedrijk". Dat is overigens de aanname van de vertalers die hun eigen visie daarmee propmoten.

Dit zelfde schriftgedeelte in Micha 4:1-5 staat ook in Jes. 2:1-5.

Zie je dat er in beide stukken ook over "richten", anders gezegd "oordelen" wordt gesproken?

Ook vind ik frapant dat er in Micha 4:5 wordt gezegd dat alle volken elk in de naam van hun god (met een kleine letter) aan het "wandelen" zijn, en dat Israël "wandelt" in de naam van de HERE, hun God (met een hoofdletter).

Dus wanneer is dit alles volgens jou? Voor of na de tweede komst van Jezus en daarmee het oordeel over iedereen? Of komt er volgens de bijbel nog een derde komst na de tweede komst of nog een vierde komst misschien?

Dit over een derde of vierde komst is niet sarcastisch bedoeld maar is een oprechte vraag naar jou visie. Als er slechts nog één komst aanstaande is, dan moet dit gedeelte toch vóór die tweede komst zijn? Als er nog een derde of vierde komst is, dan kan er van alles van gemaakt worden, toch?

Iedere komst heeft zijn consequenties, ook de eerste had en heeft consequenties

ESCAPISME IN DE BIJBEL

(gehad), toch? En wat zijn die consequenties dan? Dat iedereen zijn oorlogstuig omsmelt tot tuingereedschap?

Of is dit stuk een beschrijving van algehele vrede overall? Of is de vrede slechts tijdelijk? Want voor chiliasten is er nog de dreiging van satan en gog en magog op het eind. Of het ik het geheel of gedeeltelijk mis?

Groetjes,
Elle

Ik weet niet zeker wat jij wilt citeren, maar ik geef hierbij wat schriftgedeelten over wat ik begrijp hoe het zal gaan in het oordeel. Kennelijk heeft het oordeel te maken met geloof stellen en niet willen geloven.

Er zijn slechts 2 groepen, nl. de gelovigen en de ongelovigen. De gelovigen zullen de ongelovigen oordelen en zitten als het ware op tronen. Dat is te lezen in o.a. Mat. 19:28 en Lucas 22:28-30. Zij zitten niet op tronen om te regeren over gelovigen van een andere roeping, maar om de 12 stammen Israëls te oordelen.

Dat zullen de koningin van het zuiden en de mannen van Ninevé ook doen, nl. het geslacht wat Jezus afwees (Mat. 12:41-42; Luc. 11:29-32).

In het oordeel tussen de rechtvaardigen en onrechtvaardigen, anders gezegd het oordeel tussen gelovigen en ongelovigen, anders gezegd het oordeel tussen de schapen en de bokken, anders gezegd de opstanding ten leven en de opstanding ten oordeel, wordt er nergens over een verschil in bestemming beschreven, doch slechts één bestemming, één hoop, één koningschap/koninkrijk over de schepping op aarde, niet over mensen (Mat. 25:34; Efeze 4:4; 2 Pet. 1:11, het aionios koninkrijk van Jezus Christus, gegeven door God aan Jezus en die van hem zijn en bij hem horen), het koninkrijk/koningschap wat voor de gezegenden des Vaders bereid is sedert de grondlegging der mensenwereld, de heerschappij die Adam en Eva ontvingen en verloren (Gen. 1:26-28), maar die wordt terug gegeven aan de 2e en laatste Adam en aan mensen die aan de rechterzijde van de Zoon des mensen worden geplaatst door de rechter over de mensheid, Jezus Christus, de Zoon des mensen en tevens de Zoon van God.

Zie ook Mat. 13:43 de rechtvaardigen zullen bij de oogst stralen als de zon in het koninkrijk van hun Vader [door hun Vader gegeven via Jezus]. Wie oren heeft, die hore! Hun Vader geeft hun het koninkrijk/koningschap wat in Mat. 25:34 wordt genoemd. Jezus zegt daarover ook: Doch ik zeg u, ik zal van nu aan voorzeker niet meer van deze vrucht van de wijnstok drinken tot op de dag dat ik haar met u zal drinken in het koninkrijk mijns Vaders. Geen twee bestemmingen, ook geen vervanging, maar een toevoeging van gelovigen uit de volken tot Israël, en die wordt door Paulus de nieuwe mens genoemd die door

ESCAPISME IN DE BIJBEL

Jezus is geschapen. Samen groeien ze op tot een tempel (Efeze 2:11-22) en ze ontvangen hetzelfde, nl. onsterfelijkheid, onverderfelijkheid, het aionische leven, de goddelijke natuur, enz. (1 Kor. 15:42-58; 2 Pet. 1:3-4). Zij regeren in het leven en hebben leven in zichzelf, en God is weer alles in allen (Rom. 5:17; Joh. 6:52-59; Marcus 10:30; 1 Kor. 15:20-28).

Zie ook: Op. 2:26-27 waar de overwinnaars enz. macht over de heidenen wordt gegeven om hen te hoeden met een ijzeren stak, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk Jezus ook macht van zijn Vader ontvangen heeft. Opnieuw geen twee bestemmingen wat gelovigen betreft, maar twee bestemmingen, de ene groep die macht krijgt over de heidenen in het oordeel, en de heidenen/de ongelovigen die het veroordelend oordeel ontvangen, de eeuwige dood.

Dat macht ontvangen staat in Op. 3:21, nl. wie overwint, hem zal ik macht geven met Mij te zitten op mijn troon, gelijk ook ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.

Alle gelovigen ontvangen de vervulling van de beloften aan Abraham, zowel die uit de besnijdenis als zij die onbesneden zijn (Rom. 4; Gal. 3:6-9; 3:26-29).

1 Kor. 6:2-2; 2 Pet. 2:4.

De gelovigen zullen de wereld oordelen en zij zullen ook bepaalde engelen oordelen samen met Christus.

Noach heeft de wereld veroordeeld door zijn geloof, tegenover de ongelovigen (Heb. 11:7).

Dus waar is de liefdevolle regering **over** de andere groep gelovige geregeerden in jou twee bestemmingenleer? 😊

Maar goed, zoals gewoonlijk, ieder zijn gedachten voor wat ze waard zijn

Groeten,
Elle

"Cave Canem Memento" 😊.

Bij de opstanding der doden is er een opstanding ten leven en eentje ten oordeel, zo zei Jezus eens.

Als ik Op. 20:4 en 6 erbij lees, dan zijn er personen te zien volgens Johannes die op oordeelstronen gaan zitten, ook door mij genoemd in mijn vorige antwoord hieronder.

Dat komt overeen met diverse schriftplaatsen in het NT.

ESCAPISME IN DE BIJBEL

De vraag is of Jesaja 65:17 e.v. het heeft over een toekomstige toestand. Als je het letterlijk neemt dat worden dus alle goddelozen allemaal 100 jaar, en geen dag meer.

Dit terwijl Ps. 37:10 en 11 zegt (een aanhaling van één van de beloften aan Abraham in het Abrahamitisch verbond): "Immers nog een wijle, en de goddeloze is niet meer; als gij let op zijn plaats, dan is hij niet meer; maar de ootmoedigen beërven het land en verlustigen zich in grote vrede".

Er zijn ook uitleggers die het gedeelte betrekken op het volk Israël en hun stad Jeruzalem waarheen zij trekken vanuit hun ballingschap en dat dit gedeelte in derdaad een nieuw begin voor hen was, a.h.w. een beschrijving van wat er met het land en de inwoners zal gebeuren wanneer zij zich nu eens WEL houden aan het verbond wat God met hen sloot op Sinaï. Al de profetieën waren immers conditioneel!!

De tijd die "de duizend jaren" wordt genoemd in Op. 20:4 en 5 (5 is waarschijnlijk een ingevoegde tekst volgens een vertaler van het NT, Philip Wesley Comfort die "The New Greek / English interlinear New Testament" van de United Societies' Fourth and Fifth Revised Edition samen met nog drie andere vertalers heeft gemaakt. Wel is het zo dat wat in Jes. 65:17 en 66:22 staat is gebruikt in het NT in Op. 21, zoals er heel veel uit het OT in een nieuwe setting in het NT is gebruikt en uitgelegd.

Jij gelooft dus kennelijk in meer dan één oordeel, dus zowel bij de wederkomst (Mat. 25:31-46; 1Kor. 15:42-58) als daarna nog een keer (Op. 20:11-15). Want dat volgt uit hetgeen jij zegt. Dit terwijl bij de wederkomst in 1 Kor. 15:42-58 de dood als laatste vijand wordt onttroond en van haar inwoners wordt ontdaan door de algemene opstanding op de laatste dag waarop eerst de eerste opstanding, die van de rechtvaardigen is en daarna, maar ook op diezelfde laatste dag ook het oordeel over de onrechtvaardigen (Joh. 12:48).

En wat jij verder denkt over deze zaak moet jij weten. Ik heb in mijn eerdere antwoord hier beneden mijn standpunt onderbouwd met schriftgedeelten tegenover jou twee bestemmingenleer. Ik probeer te waken om niet steeds in herhaling te vallen.

Voor wat het waard is.....

Een hartelijke en broederlijke groet,
Elle

ESCAPISME IN DE BIJBEL

Waarschijnlijk bedoel je te vragen: Het einde of de laatste dagen van "wat"?

Voor God zullen de laatste dagen de tijd zijn geweest dat God "in de Zoon" of anders gezegd "via of door de Zoon", Jezus, sprak (Heb. 1:1).

Jezus zegt zelf dat hij slechts de woorden sprak die zijn Vader hem bevolen had te spreken. Hij sprak niet uit zichzelf (Joh. 12:49-50).

Daarvóór, voor het spreken in of door/via de Zoon, sprak God nl. vele malen op vele wijzen tot de vaders door de profeten.

God sprak zelfs vóór de instelling van het Wetsverbond op Sinaï ook al door profeten.

Ik geloof dat God d.m.v. Jezus tot Israël sprak. Er zou een nieuw verbond komen. Dat werd ingesteld in de nacht van het Paschafeest.

Jezus sprak zelf over zijn lichaam als offer en zijn bloed als het bloed van het nieuwe verbond (Luk. 22:20 en context).

Jezus bracht zijn offer op het kruis. Toen hij ten hemel voer was dat om met zijn bloed (Heb. 9:12) voor God te verschijnen in het Allerheiligste in de hemel (Heb. 9:11-28).

Er waren dus laatste dagen, en dat waren kennelijk de dagen dat Jezus zijn bediening verrichte.

Maar bij de laatste dag van zijn bediening, de dag van Jezus' sterven, werd het bloed gestort hier beneden aan het kruis en scheurde het voorhangsel van de tempel van boven naar onderen, niet van onder naar boven (Mat. 27:50-51; Mark. 15:37-39; Luk. 23:44-47). M.i. scheurde God het voorhangsel, daarmee aangevend dat de tempeldienst en het offeren door de priesters en de hogepriester van generlei waarde meer was. Dat waren steeds dierenoffers.

Door het offer van Jezus werd eens en voor altijd deze offerdienst in de tempel, **van Gods standpunt/zienswijze uit gezien, afgeschaft** (Heb. 9:26) en hield de aion, het tijdperk van het Wetsverbond en het priesterschap op en was tot een einde gekomen. Er was een nieuw tijdperk, een nieuwe aion, ontstaan waarin de "schaduwen van de Wet" overgingen in werkelijke zaken, nl. een nieuw verbond met een nieuwe tempel met een nieuw priesterschap (Heb. 10:1-18; 1 Pet. 2:4-10).

Het patriarchaal omgaan van God met gelovigen was kennelijk ook een aion, met daarin het Abrahamitisch verbond, en het daaropvolgende Wetsverbond op Sinaï en daarbij het speciaal priesterschap was de daarop volgende aion. Sinds Jezus' dood en opstanding tot nu toe is er een Nieuw Verbond van kracht met een geestelijke tempel en een algemeen priesterschap van alle gelovigen. Het Abrahamitisch verbond gaat nog steeds door, ook in het heden.

Om kort te gaan:

ESCAPISME IN DE BIJBEL

De laatste dagen **in Heb. 1:1** zijn de dagen van de bediening van Jezus. De laatste dag daarvan was het brengen van zijn offer waardoor er een nieuwe toestand, een nieuw tijdperk, een nieuwe aion ontstond. De verwoesting van de stad Jeruzalem, de tempel en het priesterschap waren het gevolg van de gedragingen van het totale volk Israël, de goeden uitgezonderd. De maat moest eerst volgemaakt worden (Mat. 23:32 en context heel Mat. 23 met het zevenvoudig "wee u") vandaar dat de tempel nog bestond tot het jaar 70, maar geen enkel doel meer diende voor wat betreft aanbidding (Joh. 4:20-24).

Natuurlijk zijn er ook nog de laatste dagen van de tijd tussen het brengen van het offer van Jezus en het toekomstige eindoordeel over alles door Jezus.

Zo bezie ik het voor zover dat het waard is.....

Groetjes,
Elle
